

udsættninger større, under andre Forudsættninger mindre, Sædtillæg. Dette har utvivlsomt været Meningen; men det kan vel være, at det fortjener en noget skarpere Redaction, især første Gang der er Tale derom.

Der er jo en Deel Detailpunkter, som ere bragte frem deels af den høitærede Minister, deels af Andre. Naagtet man erkjender, at der ikke har været Grund til at gjøre væsentlige Forandringer i den Lov, som er vedtagen i 1861, ere de fremdragne Punkter dog næsten alle af den Veffaffenhed, at de ikke frembyde Stof for en almindelig Discussion; kun forekommer det mig, at det ærede kongevalgte Medlem havde fuldkommen Ret, naar han sagde at Gæt af Lo maa man gjøre: enten maa man vende tilbage til de Sætter, som fandtes i Regjeringsudkastet, og som bleve nedsatte i Folkethinget, idet man der gif ud fra, at de høieste Lønningsstatter ikke behøvede at forøges med Bederlag for Sædtillæget, hvilket man uden videre kunde skære bort, eller man maa forandre den Bestemmelse i Lovudkastets § 5, hvorefter der for første og anden Klasse er opstillet særegne Regler for Alderstilleget. Gæt af Lo. Jeg tror, at det vilde være meget vigtigt at lade den mindre gunstige Bestemmelse om Alderstilleget blive staaende, naar man sætter Lønningen ned. Lader man Bestættelsen af denne blive staaende, er vistnok det Mindste, man kan gjøre, det, at man bringer Alderstilleget for disse Classer i Overensstemmelse med Sættene for de øvrige Classer, og dette har aabenbart ogsaa den Fordeel, at man faaer en eensartet Regel for alle de paagjældende Embedsmænd, istedetfor den Forskjel, der i saa Henseende er gjort gjældende i Paragraphen. — Et Punkt, jeg endnu kunde ønske at fremdrage og særligt at fremdrage, fordi den høitærede Minister lagde mindre Vægt derpaa, er Tidsfristen, inden hvilken Revisionen skal foregaae. Det forekommer mig, at Erfaringen tilstrækkelig har lært, at det er saare uheldigt, naar man allerede efter 5 Aars Forløb vil paalægge Rigsdagen det Arbejde at forøge en Revision. Det forekommer mig, at Erfaringen har vist, at, naagtet der i Loven staaer 5 Aar, er det endda uvist, om Revisionen skeer f. Ex. inden 10 Aars

Forløb. Jeg mener derfor, at man kunde spare sig disse Forsøg paa et frugtesløst og trættende Arbejde. Efter 10 Aar vil der dog altid være Noget at tage fat paa, men det er kun en Piinagtighed og uden nogen Nytte at begynde derpaa efter 5 Aars Forløb.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gif til Afstemning over Lovforslagets Overgang til 2den Behandling, der

vedtoges eenstemmigt med 50 Stemmer.

Krieger: Hvis jeg ikke har taget feil af det Indtryk, som den første Forhandling forekommer mig naturligt at maatte have gjort i Thinget, tror jeg, at man vil finde, at dette Lovforslag er et af dem, som egne sig til at prøves i Udvalg, ikke fordi der er Spørgsmaal om store Forandringer, men fordi enkelte Forandringer deels i Indhold og deels i Form gjøre Forslaget egnet til at overgives til et Udvalgs Overveielse. Jeg tillader mig derfor at foreslaae Bestættelsen af et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Uden Forhandling vedtoges dette Forslag eenstemmigt med 49 St.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov om Pensioner for de forhenværende konstituerede Udskrivningschefer, Oberstlieutenant F. C. Lygen og Etatsraad S. M. Dvift.

Lovforslagets tredje Behandling i Folkethinget findes i dettes Tidende Sp. 1836 ff, Lovforslaget selv i Tillæg A.

Justitsministeren: Idet jeg ønsker at anbefale denne Sag til det høie Things velvillige Opmærksomhed og Overveielse, skal jeg kun sige nogle ganske faa Ord til, hvad der allerede findes bemærket i Lovforslagets Motiver. Grunden til, at Regjeringen har maattet komme til Rigsdagen med et særligt Lovforslag i Anledning af de tvende, i Lov-